

עין תחת עין

בניגוד לחלק מדידי אשר התקוממו ב' שבוע שעבר נגד המעצרים ההמוניים בגדה, אני סבור ששלטונות הכוחות נקטו בשר טהור ואפקטיביות כאשר עצרו 450 בני ערובה פלסטינים. (בינתיים שוחררו כולם). מכל האפשרויות האחרות שעמדו לרשותנו (חסימת מטוסים ערבים, חבלה במשרדי ארגוני החבלה באירופה, חסימת שגרירים ערבים או פלישה לירדן) האפשרות הזאת נראית לי כסבירה ומוצדקת ביותר. כשהשכן חוטף את בן זמאיים במאכלת על צווארו, כשאין חוק ומשפט, כשהמשטרה אינה רוצה או אינה מסוגלת להתערב — אין לך ברירה אלא להטוף את בנו של השכן ולאיים במאכלת על צווארו גם אם המעשה הזה מעמיד אותך על רמה אחת עם שכניך המטורפים.

אין כל צורך להעמיד פנים ולטעון שתור שבי הגדה שנעצרו ידועים בקשריהם עם החות' העממית של ד"ר חש. אין טעם

ואין הגיון להסתתר מאחורי התרוץ הבלתי מתקבל על הדעת שהם נעצרו לצורך חקירה בלבד. איש לא יאמין לנו שבוקר בהיר אחד נודע לנו פתאום על קיומם של 450 משתפי פעולה עם החבלנים. אנחנו יכולים להרשות לעצמנו להבדיל את האמת: עצרנו בני ערובה, אנחנו משחררים אותם הפעם אך נוכח לעצור אותם שוב אם לא ישוחררו חטופי המטוסים. כאשר יעשה לחטופי פים החפים מפשע כך יעשה לבני הערובה החפים מפשע.

טוב היו עושות ממשלות שווייץ, גרמניה, בריטניה וארצות הברית לוא עצרו גם הן בני ערובה מבין הסטודנטים והלאומנים הערבים הפעילים בארצותיהם. אינני בטוח שפעולות תגמול אלה היו משכנעות את ד"ר חש בסרוף שבמעשי החטיפה של אר"י גנוז, אך אין ספק שכל כניעה לתביעותיו תוביל אותנו לעיסקה של חילופי חטופים תמורת משאיות.

טקס הפרידה מגולדה

בשבוע שעבר, כאשר האזנתי לתאורו המפורט של כתב "קול ישראל" שנוכח בטקס הפרידה מגולדה מאיר בנמלה העופה לוו, כאשר התבוננתי באותו ערב בטקס המנוחה ששודר ב"מבט לחדשות" — נתמ' לאתי חרדה. שרים, חברי כנסת, הרמטכ"ל, אישי צבור, מוסדות חיליים, פאנפארות ממי לבחיות, דגלים — כל המיצבים. לרגע תקפה אותי הרגשה שנפרדים מראש-הממ

כבוד השרים שמעון פרס

השרים שמעון פרס (תחבורה, דואר, שטחים) שרואיין (רואיין) בתוכנית "מוקד" בטלוויזיה, אמר (אמר) בין השאר משפט שבזכותו נתחווה לי לפתע מטרחה אח' מיתית של נסיעת ראש-הממשלה שלנו לוושינגטון. "בא בשעה שהמצרים מאיימים בכוחה של ברית-המועצות", אמר השרים פרס, "מאיימים האמריקאים בכוחה של ישראל". אחם מבקשים מה קורה פה? ניכסון עיני ממלחמת וייטנאם. הוא עיף מהפגנות ה' סטודנטים. הוא מודאג מהתנגדות הצעירים לגיוס. הוא רוצה לסיים מהר ככל האפשר

אין ברירה אחרת כנראה

השבוע, באחת הטיסות הרגילות של "סחיסאיר" לישראל, רבע שעה לאחר שה' מטוס המרא מצייר, התפרצה נוסעת קשישה לתא הטיס, שלפה מתיקה אקדח, כיוונה אותו לראשו של הטיס ואמרה: "עכשיו אתה טס ללוד".

עצה רצינית לשר התחבורה

לפני זמן מה נודמן לי לקחת לביתי חולים, "איכילוב" אדם ששבר את רגלו על שפתיים. כרגיל במקרים כאלה, דווקא כשאנחנו ממהר מאד, יש לך כל הסיכויים להתקע לתוך פקק תנועה. צרתי ללא הפסק בצופר המכונית, צעקתי "פצוע!", "בית-חולים!" ושום דבר לא עזר. כל ההמונים התחלפו מיוק לארוע ברגע ש' הגעתי אליהם והמסכן שישב לידי לא חל ליבב ביסוריו.

יש לי הצעה לשר-התחבורה שאותה לא המצאתי, באסליה נהוג לפנות את הדרך

חלאת הרכילות

נתחיל מוודוי קטן: יש לי אלרגיה פיזית לרכילות ולמרכלים. לא אחת קמתי משולח' נם של ידידים כאשר התחלתי להחליף אינפורמציה על הנעשה בחדר המשכב של אנשים שלא נוכחו ליד השולחן. קשרי

ההיכרות שלי עם גברים וגשים האוהבים להשתקשק ברכילות נפסקים ברגע שהם מנסים לשותף אותי באווירה הנפשית שלהם. רופא שעמו התעצבתי בענין האלרגיה הזו הציע לי לבלות מספר שנים על-אין בודד.

עיתונים העוסקים, בין השאר, ברכילות טוענים להגנתם שחיי הפרטיים של אדם הופכים לרכוש הכלל ברגע שעוסקו מע' מד אותו באור הזרקורים. חברי-כנסת, שרים, אישי צבור, שחקנים, סופרים, ציר רים וכדומה, אינם רשאים לתבוע הגנה בפני סקרנות הטבעית של הקהל — טר' ענים אותם עיתונים.

טענה זו הייתה יכולה להיות לגיטימית ומתקבלת על הדעת לו עסקו טורי הרבי' לות בכל שטחי חיי הפרטיים של אישי הצבור. בבואם לתבוע בשם החברה את זכות המחיצה על חיי הפרטים של אדם מתכחשים עורכי העיתונים הללו לחיי המין בלבד של קרבנם הנבחר. לא שמעתי שמי דורי הרכילות ידוחו לקוראיהם איזה ספר קורא יוסי כנאי בשעות הפנאי מה אוכל משה דיק לארוחת-בוקר, איזה קומפוזיטור אהוב על הרונת פאולוצי (ואני מתכוון ליצירה ולא לאיש), מי שוטף את הכלים בביתו של יגאל אלון, מאיזה סרט התלהב מנכ"ל משרד-האוצר, כמה ספלי חסיניה יש בארונה של חנה מרון או באיזה תע' רוכת ציור ביקר לאחרונה אריק איינשטיין.

אינפורמציה חיונית זו העשויה להטיל אור על חיי הפרטים של אישי-הציבור לא תמצא בשם מדור-רכילות כל מה שמי ענין את התנים האלה הוא מי בוגד במי, מי מוציא מה מתוך מכנסיו של מי לעי' ני הרוקדים בויסקוטקס, ומי נתפש ואיפה. בעצם, לא מסירת האינפורמציה הסקסו' אליה מעוררת בי בחילה כמו הטון הצדקני והמתחמד שבו נמסרים הדברים לידיעת הקורא. עתון מזרחי, בחברה מתחריטה, רשאי לדעת למסור לקוראים דיווח מעוד' כן על תנועת אנשי השם בחדרי המשות.

חכמים הזהרו במודעותיכם

את מעשי הטובים ברבים. להגיד על מי שה' סדל פרסומו במתן בסתר" הרי זה כאלו להגיד עליו "הענוו הידוע והצנוע המפורסם".

המודעה מסתיימת בתקוה שהחתן "יהיה בבחינת כור סוד שאינו מאבד טיפה" ובברכות מעומקא דליבא וכדומה. זה יפה מאד, אבל האם אין תקוה זו מתאימה לכלה יתרה?

בימים אלה פורסמה משפחת דוד נחמן מוועת ברכת לנשואי של החתן דוד יהודה בינס עם הכלה חנה לבית צרנוב. החתן, לדברי המברכים, הוא לא רק אברך תמים, למידת הכם ואדם המדקדק במצווה קלה כחמורה. נספך לכל התכונות הנאות האלה "גול' פרסומו במתן בסתר". וזה כבר פשוט לא הגון מצידה של משפחת דוד נחמן. אדם אינו נותן בסתר כדי שיפרסמו

תקליט התבוסתנים

ההצגה, שתרמה את חלקה להגדלת פער האמון בין העם והממשלה, אם נלחמם נגד או בעד הפשן קיומה של ההצגה מבלי שראיתם אותה — אני מציע לכם למחר ולרכוש את התקליט. ותכלו להשיגו, נדמה לי, בכל חנות תקליטים אם תלחשו למוכר את הסיסמה "אמבטיה" ואם תשל' מו לו דמי סיכון עבור עצם החזקת חומר-הנפץ הזה בחנות כראי לכם להסתכן.

רבות שמענו לאחרונה על קיומה של עתונות מחתרת בעולם החופשי. דובר גם על תאסודין-מחתרת, ספרות-מחתרתית ו' מוסיקה-מחתרתית היצירה היחידה הראויה לשם זה בארץ היא ללא ספק תקליט "מל' כת האמבטיה". ב"קול ישראל" ו"גליצה-ל" לא תשמעו את הפזמונים המסורתיים וה' נקבים של חנוך לוין ואת הלחנים המק' סימנים של זוהר לרי. אם לא ראיתם את

סכנת נפשות

סטאר. "פתאום הורידו את המהירות ל-90 קילומטר לשעה. אני אומר לך — ממש סכנת נפשות".

את המשפט הבא קלטתי מתוך שיחה בין שני נהגים בתחנת הולק של כפר' ויתקין: "עד עכשיו הייתי נוסע נבכש חיפה כמו מלך". אמר הגבר ששהה גולד'

כל אחד יעסוק בשלו

אוני השר, בוא נעשה הסכם: אני לא אתעסק בעניני חברואה ואתה אל תתעסק בהומור. אותך עוד עלולים לקבל ברצינות.

שר הבריאות וקטור שמיטוב הודיע לפני שבוע לעתונאים שמקור החולירע הוא כפי הנראה במעשה חבלה מבוקר.

תחרות מלכת היופי החרדה

משלהם. בדומה לתארים "מלכת המים", "נסיכת חיפה", "נערת-השקדים" להם זוי כות היפיות השונות יוענק למלכת-היופי החרדה-הצנועה והכשרה התואר הנכסף "ג' ערת המכסלה".

החוגים החרדים הצועדים עם הזמן מוד' אגים מאד מהפופולאריות הרבה של תחרות יות'מלכות-היופי השונות בקרב הנוער. אח' רי שהם התחילו לארגן ערבי-ראיונות מי שלהם ואפילו דיסקוטקים כלהם החליטו חלגים אלה לארגן גם תחרות-מלכת-יופי